

Istungidokument

A8-0196/2016

31.5.2016

RAPORT

taastuenergia kasutuselevõttu käsitleva arenguaruande kohta
(2016/2041(INI))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: Paloma López Bermejo

Arvamuse koostaja (*):

Marijana Petir, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

(*) Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	19
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS(*) .	20
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	26
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS	30
VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS	36

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

taastuvenergia kasutuselevõttu käsitleva arenguaruande kohta (2016/2041(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle XX jaotist keskkonna kohta ja XXI jaotist energeetika kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle IX jaotist tööhõive kohta ja XVIII jaotist majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle protokoll nr 26 üldhuviteenuste kohta ja protokoll nr 28 majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse kohta,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Taastuvenergia kasutuselevõttu käsitlev arenguaruanne“ (COM(2015)0293) ja riiklikke kavasad,
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärku (COP21) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimiva osaliste konverentsi 11. istungjärku (CMP11), mis peeti Prantsusmaal Pariisis 30. novembrist kuni 11. detsembrini 2015, ning Pariisi kokkulepet,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa energiasüsteemi ümberkujundamise kiirendamine integreeritud energiatehnoloogia strateegilise kava (SET-kava) abil“ (C(2015)6317),
- võttes arvesse komisjoni teatist „ELi kütte- ja jahutusstrateegia“ (COM(2016)0051),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava“ (COM(2011)0112);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 23.–24. oktoobri 2014. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1290/2013, millega kehtestatakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ aastateks 2014–2020 osalemis- ja levitamiseeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1906/2006²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL)

¹ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk 81.

2015/1513, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta ning direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta¹,

- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) uurimust kodanikuühiskonna rolli kohta ELi taastuvenergia direktiivi rakendamisel „Energia tuleviku muutmine: kodanikuühiskond kui peamine osaleja taastuvenergia tootmisel“,
 - võttes arvesse linnapeade kliima- ja energiapakti kuuluvat säästva energia tegevuskava,
 - võttes arvesse 25. juuni 1998. aasta keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni (Århusi konventsioon),
 - võttes arvesse oma 5. veebruari 2014. aasta resolutsiooni kliima- ja energiapoliitika raamistiku kohta aastani 2030²,
 - võttes arvesse oma 14. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni eesmärgi kohta sõlmida Pariisis uus rahvusvaheline kliimakokkulepe³,
 - võttes arvesse oma 15. detsembri 2015. aasta resolutsiooni elektri 10 % ühendatuse eesmärgi saavutamise ja Euroopa elektrivõrgu tugevdamise kohta 2020. aastaks⁴,
 - võttes arvesse oma 15. detsembri 2015. aasta resolutsiooni Euroopa energialiidu suunas liikumise kohta⁵,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, regionaalarengukomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A8-0196/2016),
- A. arvestades, et EL tervikuna on aastaks 2020 seatud taastuvate energiaallikate eesmäärke saavutamas, ent mõned liikmesriigid peavad võtma täiendavaid meetmeid;
- B. arvestades, et taastuvenergiaga seotud kulutused on viimastel aastatel märgatavalt vähenenud, samal ajal kui tootmise ja salvestamise tehnoloogias on tehtud edusamme, mis on suurendanud taastuvenergia konkurentsivõimet tavaenergeetikaga võrreldes ja annab ainulaadse võimaluse tõelise Euroopa energiapoliitika kujundamiseks, mis ühtaegu suurendaks konkurentsivõimet ja vähendaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid; arvestades, et üleminek jätkusuutlikule ja tulevikuga arvestavale energiasüsteemile peab hõlmama jõupingutusi energiatõhususe, taastuvenergia, Euroopa energiaallikate parima kasutamise ja aruka taristu nimel; arvestades, et majanduskasvu ja töökohtade loomiseks ning ELi juhtrolli säilitamiseks nendes valdkondades on vaja pikaajalist stabiilset õigusraamistikku;

¹ ELT L 239, 15.9.2015, lk 1.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0094.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0359.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0445.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0444.

- C. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 194 kohaselt peab liidu energiapoliitika tagama energiaturu toimimise ja energiavarustuse kindluse, edendama energia tõhusat kasutamist ja säästmist, taastuvate energiaallikate arendamist ning energiavõrkude sidumist; arvestades, et kohustuslikud riiklikud ja ELi eesmärgid, konkreetset kavandamis- ja aruandluskohustused, samuti toetavad meetmed on aidanud suurendada investeerimiskindlust ja taastuenergia tootmisvõimsust ning soodustanud ülekande- ja jaotustaristu rajamist ELis;
- D. arvestades, et kooskõlas COP21 Pariisi kokkuleppega tuleb taastuenergia direktiivi kohandada, et viia see kooskõlla eesmärgiga hoida üleilmset temperatuuritõusu alla 1,5 °C tööstuseelse ajastu tasemega võrreldes; arvestades, et majandust, mis sõltub 100 % taastuvatest energiaallikatest, on võimalik saavutada vaid energiatarbimist vähendades, energiatõhusust suurendades ja taastuvaid energiaallikaid edendades;
- E. arvestades, et ulatuslik taastuenergiapoliitika koos energiatõhususega on oluline tõukejõud ELi impordisõltuvuse ja energiaimpordi koguarve vähendamiseks ning energiavarustuse kindluse suurendamiseks välistarnijate suhtes; arvestades, et EL impordib enam kui poole oma tarbitavast energiast, et selle maksumus on rohkem kui miljard eurot päevas ning et see moodustab üle 20 % liidu koguimpordist; arvestades, et impordisõltuvus on eriti suur toornafta, maagaasi ja kivisöe puhul; arvestades, et taastuenergia ulatuslikuma kasutamise teel välditavad kütuste importimise kulud moodustavad vähemalt 30 miljardit eurot aastas;
- F. arvestades, et taastuenergia arendamine võib aidata tagada energiapuudust ja -sõltumatust, likvideerida kütteostuvõimetust, soodustada ELi majandusarengut ja tehnoloogilist juhtpositsiooni ning lahendada kliimamuutusega seotud probleeme; arvestades, et taastuvad energiaallikad aitaksid tagada Euroopa kodanikele stabiilset, taskukohast ja säästvat energiat, pöörates eriti tähelepanu kõige haavatavamatele; arvestades, et taastuvad energiaallikad peaksid võimaldama kodanikel saada kasu isetootmisest ja ettearvestatavast energiavarustusest;
- G. arvestades, et taastuenergia arendamine peaks toimuma üheaegselt hästitoimiva elektrienergia siseturu kujundamisega; arvestades, et energialiit peaks põhinema sellisele jätkusuutlikule ja tulevikku suunatud energiasüsteemile üleminekul, mille peamiseks tugisammasteks on energiatõhusus ja -säästmine, taastuenergia ja arukas taristu;
- H. arvestades, et ELi taastuenergiasektori ettevõtted, millest paljud on VKEd, annavad Euroopas tööd 1,15 miljonile inimesele ja neile kuulub 40 % kõigist maailma taastuenergiatehnoloogia patentidest, mis annab ELile maailmas juhtpositsiooni; arvestades, et komisjoni andmetel saaks keskkonnasäästlikus majanduses 2020. aastaks luua kuni 20 miljonit töökohta, kusjuures ühtlasi on see oluline töökohtade loomise võimalus maapiirkondades; arvestades, et VKEde, kooperatiivide ja üksikisikute projektidel on taastuenergiasektori uuendamisel ja arendamisel oluline roll;
- I. arvestades, et komisjon soovib viia ELi taastuenergiasektoris ülemaailmsele juhtpositsioonile, mis on tööstuspoliitikas hädavajalik; arvestades, et Hiinast on saanud üleilmne liider taastuvatesse energiaallikatesse investeerimises ning et Euroopa investeeringud on vähenenud 21 %, langedes 2014. aasta 54,61 miljardilt eurolt (62

miljardit USA dollarit) 2015. aastaks 42,99 miljardile eurole (48,8 miljardit dollarit), mis on üheksa aasta madalaim näitaja;

- J. arvestades, et jätkuvaks taastuvenergiasse investeerimiseks on vaja nii avaliku ja erasektori ettenägelikku juhtimist ja pühendumist kui ka pikaajalist, stabiilset ja usaldusväärset poliitikaraamistikku, mis oleks kooskõlas Pariisi kliimakokkuleppesest lähtuvate ELi kliimakohustustega, kusjuures see annaks Euroopas suured võimalused töökohtade loomiseks ja majanduskasvuks;
- K. arvestades, et esmatähtis on määrata ulatuslikud ja realistlikud eesmärgid – üldsuse osalemine ja järelevalve, selged ja lihtsad eeskirjad ja kohaliku, piirkondliku, riikliku ning Euroopa tasandi toetus, samuti kõigi sidusrühmade kaasamine, kaasa arvatud sotsiaalpartnerid (tuues kokku töötajate ja ettevõtjate esindajad) ja muud kodanikuühiskonna organisatsioonid, ning et taastuvenergia edukaks arendamiseks tuleb neid eesmärgi veelgi tugevdada;
- L. arvestades, et taastuvenergia edendamisel on oluline austada omandiõigust;
- M. arvestades, et taastuvenergia pakub võimalust tagada suurem energiademokraatia, võimaldades tarbijatel energiaturul teiste sidusrühmadega võrdsel alusel aktiivselt osaleda, taastuvenergiat ise toota, tarbida, säilitada ja müüa kas individuaalselt või kollektiivse haldamise teel, samuti avaliku ja erasektori investeeringute kaudu, kaasa arvatud energiatootmise detsentraliseeritud vormid, mille on algatanud linnade, piirkondade ja kohalikud ametiasutused; arvestades, et taastuvenergiaprojektid peaksid andma kodanikele suurema kontrolli oma energiatarbimise ja energiaülemineku üle ning soodustama nende otsest osalemist energiasüsteemis, sealhulgas investeerimiskavade kaudu;
- N. arvestades, et Põhjamere piirkonna avameretuulest on 2030. aastaks võimalik toota üle 8 % Euroopa elektrivarustusest;
- O. arvestades, et teatavad Kesk- ja Ida-Euroopa liikmesriigid sõltuvad rohkem üksikutest fossiilkütusetarnijatest; arvestades, et tänu taastuvatele energiaallikatele on fossiilkütuste impordilt säästetud 30 miljardit eurot ning maagaasi tarbimine on vähenenud 7 %, mille tulemusel Euroopa, kes on endiselt maailma suurim energiaimportija, on suutnud tugevdada oma energiasõltumatust ja energiajulgeolekut;

Edusammud taastuvenergia valdkonnas

1. kiidab heaks komisjoni võetud kohustused taastuvenergia valdkonnas; leiab seoses taastuvenergia direktiiviga, et praegune siduvate riiklike eesmärkide, riiklike taastuvenergia kavade ja kaheaastase tsükliga seire kombinatsioon on aidanud oluliselt edendada ELi liikmesriikide taastuvenergia tootmise võimsust; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks 2020. aasta taastuvenergia direktiivi täieliku rakendamise ning koostaks põhjaliku 2020. aasta järgse õigusraamistiku; rõhutab sellega seoses, et on vaja stabiilset pikaajalist reguleerivat raamistikku, sealhulgas riiklikke ja ELi taastuvenergia eesmärgi, mis kujutaksid endast kõige tõhusamat viisi liidu pikaajaliste (2050. aasta) kliimaeesmärkide saavutamiseks;

2. märgib rahuloluga, et EL tervikuna püsib 2020. aasta eesmärkide saavutamise kursil, kuid tunneb muret selle pärast, et komisjoni 2015. aasta taastuvenergia eduaruande 2014–2020 hinnangute kohaselt peab hulk riike (Belgia, Hispaania, Luksemburg, Madalmaad, Malta, Prantsusmaa ja Ühendkuningriik) võib-olla oma poliitikat ja vahendeid tugevdama, et tagada oma 2020. aasta eesmärkide täitmine, kusjuures ka Ungari ja Poola puhul ei ole kindel, et nad oma eesmärgid saavutavad; kutsub mahajäänud liikmesriike üles tempo taastamiseks lisameetmeid võtma; tunneb heameelt, et mõned liikmesriigid – näiteks Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Taani, Eesti, Horvaatia, Itaalia, Läti, Leedu, Austria, Rumeenia, Soome ja Rootsi – on oma 2020. aasta eesmärgid juba saavutanud või on neid kohe saavutamas;
3. peab kahetsusväärseks, et komisjoni taastuvenergia eduaruandes ei esitata riigipõhiseid soovitusi poliitika ja vahendite kohandamiseks, et tagada 2020. aasta eesmärkide saavutamine; arvestades, et juurdepääs kapitalile on esmatähtis, kuid samas on ELi 28 liikmesriigi kapitalikulu oluliselt erinenud, mille tulemusel on tekkinud lõhe põhja ja lääne ning ida ja lõuna vahel; märgib, et erinevused taastuvenergia edendamise põhimõtetes võivad ELi riikide konkurentsivõime erinevusi veelgi suurendada; märgib, kui vajalik on ELi finantsmehhanism taastuvenergiaprojektide riskist tulenevate suurte kapitalikulude vähendamiseks;
4. rõhutab sellega seoses, kui oluline on kindlaks teha liikmesriikide taastuvenergiapoliitika parimad tavad, neid levitada ja edendada nende omaksvõtmist järjekindlana Euroopa mudeli raames, toetades liikmesriikide suuremat koostööd ja kooskõlastamist; kutsub komisjoni üles säilitama oma rolli taastuvenergia edusammude jälgimisel ja selle arengu aktiivsel toetamisel; rõhutab, kui oluline on hinnata taastuvaid energiaallikaid nende konkurentsivõime, jätkusuutlikkuse, kulutõhususe ja geopoliitilise tasakaalu ning kliimamuutusega seotud eesmärkidega sobivuse suhtes;
5. tunnistab riiklike kavade ja aruandluskohustuste olulisust liikmesriikide edusammude jälgimisel ning usub, et neid kohustusi tuleks pärast 2020. aastat jätkata; tunnistab, et liikmesriikide energiaallikate jaotuse määramine jääb ELi toimimise lepingu artikli 194 kohaselt riikide pädevusse, kusjuures iga riik edendab oma taastuvenergialiikide arengut, mistõttu energiaallikate jaotus on väga mitmekesine;
6. rõhutab lihtsate, juurdepääsetavate, taskukohaste ja tõhusate haldusmenetluste olulisust;
7. palub komisjonil tulevastesse taastuvenergia arenguaruannetesse lisada hinnang taastuvate energiaallikate mõju kohta kuludele ja hindadele, eelkõige kodumajapidamiste makstavatele hindadele;
8. tõstab esile energiaturu eeskirju käsitleva ELi seadusandliku ettepaneku olulisust, kuna integreeritum turg on oluline taastuvenergia arenguks ning leibkondadele ja ettevõtetele tarnitava energia hinna vähendamiseks;
9. rõhutab, kui olulised on stabiilsed ja kulutõhusad taastuvenergia toetuskavad pikaajaliste investeeringute tegemiseks, mis on lühemal ajavahemikul reageerimisvõimelised ja kohandatavad ning on kohandatud riikide vajaduste ja olukordadega, võimaldades väljakujundatud taastuvenergiatehnoloogia toetamise järkjärgult lõpetada; väljendab heameelt, et mitu taastuvenergiatehnoloogiat on kulude poolest kiiresti saamas tavapäraste elektritootmisviiside konkurentideks; rõhutab, et

energiaüleminekuks sõltub õigus-, finants- ja reguleerivate raamistike läbipaistvusest, ühtsusest ja järjepidevusest, mis aitab suurendada investorite usaldust; peab kahetsusväärseks taastuvenergia toetuskavade muudatusi, mis muudavad juba tehtud investeeringute tasuvust; kutsub liikmesriike üles sidusrühmi alati aegsasti kõigist taastuvenergia toetuskavade muudatustest teavitama ja nendega põhjalikult konsulteerima; kutsub komisjoni üles kiiresti kontrollima riiklike toetuskavade sobivust komisjoni suunistega, et vältida soovimatut viivitust nende rakendamisel ja võimalikult vähendada turumoonutusi;

10. rõhutab, et teadus- ja arendustegevus on taastuvenergia arendamisel väga tähtsal kohal; tuletab meelde parlamendi eesmärgi, mille kohaselt 85 % rahalistest vahenditest eraldatakse programmi „Horisont 2020“ energietikapeatüki alusel mittefossiilset päritolu energia edendamisele; palub Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel veelgi hõlbustada kõigi olemasolevate rahastamiskavade tulemuslikku kasutamist ning tagada juurdepääs kapitalile, eelkõige VKEdes jaoks, samuti toetada teadus- ja arendustegevust seoses taastuvenergiaga, selle salvestamisega ja seotud toodete arendamisega, et muuta ELi taastuvenergiatööstus konkurentsivõimelisemaks, võimaldada taastuvenergia laiemat kasutuselevõttu ja vältida konkurentsivõime erinevuste edasist suurenemist ELi liikmesriikide vahel;
11. rõhutab, et elektri salvestamine võib aidata suurendada ELi elektrisüsteemi paindlikkust ja tasakaalustada taastuvenergia tootmisest tulenevat kõikumist; kordab, et kehtivas elektridirektiivis (direktiiv 2009/72/EÜ) ei mainita salvestamist, ja rõhutab, et elektridirektiivi tulevasel läbivaatamisel tuleb arvesse võtta arvukaid teenuseid, mida energia salvestamine võib pakkuda; on arvamisel, et salvestamise osas selgema seisukoha võtmine võimaldaks põhivõrgu- ja võrguettevõtjatel energia salvestamise teenustesse investeerida;
12. rõhutab, et kõigi tasandite toetuskavad peaksid keskenduma tehnoloogiale, millel on suur potentsiaal vähendada taastuvate energiaallikate kulusid ja/(või) suurendada selliste energiaallikate osakaalu turul;
13. on seisukohal, et tulevane teadus- ja arendustegevuse strateegia peaks keskenduma aruka võrgu ja aruka linna arenduste hõlbustamisele; leiab lisaks, et elektrisõidukite kasutamine, sõidukite aruka laadimise ja sõiduki-jaotusvõrgu tehnoloogia võib märgatavalt parandada energiatõhusust ja taastuvate energiaallikate kasutuselevõtu võimalusi;
14. on seisukohal, et Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) ja Ühtekuuluvusfond võivad aidata direktiivis 2009/28/EÜ ning kliima- ja energiapoliitika raamistikus 2030 seatud eesmärgi saavutada, samuti taastuvenergia tootmisega seotud teadusuuringuid ja innovatsiooni rahastada, toetades samal ajal töökohtade loomist ja majanduskasvu; toonitab, kui oluline on temaatiline keskendumine ühtekuuluvuspoliitikas, sest see peaks hõlbustama investeeringute suunamist väheste süsinikdioksiidiheitega majandusse, k.a taastuvenergia, eriti arvestades temaatilise eesmärgi „Väheste CO₂-heitega majandusele ülemineku toetamine kõikides sektorites“ silmapaistvat rolli; kutsub liikmesriike üles suurendama jõupingutusi ja kasutama paremini ära olemasolevaid rahastamisvõimalusi selleks otstarbeks, toonitades samal ajal võimalusi kohalike äride arenguks ja töökohtade loomiseks; tuletab meelde Euroopa Regionaalarengu Fondi ja

Ühtekuuluvusfondi ühiseid sätteid, millega toetatakse selliste projektide abikõlblikkust, mis on seotud energiatõhususe ja taastuvate energiaallikate kasutamisega kodumajapidamistes, üldkasutatavates hoonetes ja ettevõtetes, ning on seisukohal, et taastuvenegiaturgude piirkondlik integratsioon, mida saaks saavutada kõnealuste rahastamisvahendite abil, edendaks selles osas märkimisväärselt ühtekuuluvuspoliitikat;

15. rõhutab, kui vajalik on koostöö tihendamine ja kooskõlastamine liikmesriikides ja piirkondades ning nende vahel, samuti terviklik lähenemisviis tehniliste täiustuste, arukate võrkude arendamise ja rakendamise, võrkude kohandamise ja võimsuse, nutiarvestite, salvestamise, nõudluse juhtimise, energiatõhususe ja uuendusliku taastuvenegia tootmise avalikele investeeringutele ja rahastamisele;
16. toonitab, et paljude liikmesriikide energiavõrgud lihtsalt ei ole sobilikud mitmesugustest taastuvatest energiaallikatest toodetud energia vastuvõtuks; rõhutab, et energiavõrkude ajakohastamine on tootmise ja ülekande muutustega kohandamiseks hädavajalik;
17. nõuab tungivalt läbipaistvuse ja üldsuse osaluse suurendamist ning kõigi sidusrühmade aegsat kaasamist riiklike taastuvenegiakavade väljatöötamisse; väljendab kahetsust, et taastuvenegia direktiivi sätete rakendamise kohta ei ole praegu piisavalt teavet, ja rõhutab liikmesriikide üksikasjalikumate kahe aasta aruannete vajalikkust; kutsub komisjoni üles suurendama oma rolli taastuvenegia edusammude järelvalves ja nende toetamisel; kutsub komisjoni üles oma jõustamisvolitusi läbipaistvamalt kasutama;
18. rõhutab, kui oluline on kõigi haldustasandite, samuti ühenduste osalemine taastuvenegial põhineva energia tootmise, tarbimise ja oma tarbeks kasutamise mudeli rakendamisel; palub komisjonil suurendada toetust linnapeade paktile, arukatele linnadele ja arukatele kogukondadele ning 100 % taastuvaid energiaallikaid kasutavatele kogukondadele, et võimaldada teadmiste ja parimate tavade levitamist;
19. märgib, et suurenenud piirkondlik koostöö taastuvenegia vallas on väga oluline, et tagada taastuvate energiaallikate edasiarendamine;
20. peab kiiduväärseks, et 2013. aastal võimaldas taastuvenegia kasutamine ära hoida umbes 388 miljoni brutotonni süsinikdioksiidi tootmise ja vähendada fossiilkütuste nõudlust ELis 116 miljoni tonni võrra;

Taastuvenegia tulevikus

21. rõhutab, et taastuvate energiaallikate eesmärgid tuleb kehtestada kooskõlas kliimaeesmärkidega, milles 195 riiki 2015. aasta detsembris Pariisis kokku leppisid; võtab teadmiseks Euroopa Ülemkogu ettepaneku suurendada taastuvenegia osakaalu 2030. aastaks vähemalt 27 %ni; tuletab meelde parlamendi üleskutset kehtestada siduv eesmärk saavutada 2030. aastaks vähemalt 30 % taastuvenegia osakaal energiatarbimises, kusjuures see tuleb saavutada riiklike eesmärkide toel, et tagada investoritele vajalik kindlustunne ja õiguskindlus; on seisukohal, et hiljutise COP21 kokkuleppe taustal oleks vaja tunduvalt ulatuslikumaid eesmärke; rõhutab, et selged ja põhjalikud eesmärgid võimaldavad kindlust suurendada ja ELile üleilmsel tasandil juhtpositsiooni tagada; palub, et komisjon esitaks ulatuslikuma 2030. aasta kliima- ja

energiapaketi, millega suurendatakse ELi taastuvate energiaallikate eesmärki vähemalt 30 % ning mida rakendatakse individuaalsete riiklike eesmärkide kaudu;

22. rõhutab uute taastuvenergia ja turukorralduse õigusaktide asjakohasust uue raamistiku loomisel, mis sobib taastuvenergia arendamiseks ning põhineb usaldusväärsel toetuskavadel ja taastuvenergia tehnoloogia täielikul turuosalusel;
23. tõdeb, et maksukärped on oluline fossiilenergialt taastuvenergiale ülemineku stiimul ning nõuab tungivalt, et komisjon reformiks energia maksustamise direktiivi ja riigiabi eeskirju, mis ei võimalda neid stiimuleid maksimaalselt ära kasutada;
24. rõhutab, et 2020. aastaks juba kokku lepitud eesmärgid tuleb taastuvenergia direktiivi hilisemal läbivaatamisel aluseks võtta, et liikmesriigid ei saaks seada pärast 2020. aastat madalamaid eesmärgi kui selleks aastaks ette nähtud; toonitab, et ELi 2030. aasta taastuvenergia eesmärgi saavutamine eeldab ühiseid jõupingutusi; rõhutab, et liikmesriigid peaksid koostama oma riiklikud kavad õigeaegselt ja et komisjon vajab suuremat järelevalvesuutlikkust, ka pärast 2020. aastat, tulemuslikuks ja õigeaegseks järelevalveks piisavaid vahendeid ja võimalust kahjulike meetmete korral sekkuda; on veendunud, et selline järelevalve on võimalik üksnes siis, kui komisjon määrab kindlaks liikmesriikide võrdlusalusel, mis võimaldavad nende taastuvenergia kasutuselevõtu edusamme võrrelda;
25. rõhutab Euroopa potentsiaali taastuvate energiaallikate väljaarendamises ja rõhutab pikaajaliste ja soodsate tingimuste tähtsust kõikide turuosaliste jaoks;
26. rõhutab taastuvenergia olulist panust süsinikdioksiidiheite üldisse vähendamisse; rõhutab taastuvenergia arendamise tähtsust COP21 kohtumisel kokku lepitud eesmärkide saavutamiseks;
27. rõhutab, et liikmesriigid peaksid suurendama statistilisi ülekandeid käsitlevate sätete põhjendatud kasutamist ning arendama koostöömehhanisme oma eesmärkide saavutamiseks, kooskõlas taastuvenergia direktiivi artikliga 6; rõhutab, kui oluline on liikmesriikide koostöö, kuna see soodustaks taastuvenergia süsteemi optimeerimist, tõhusat varustamist ja kulude kokkuhoidu; kutsub komisjoni üles pakkuma liikmesriikidele täiendavaid stiimuleid, teavet, kulude-tulude analüüsi ja suuniseid,
28. rõhutab, et vaja on tugevat ja läbipaistvat haldussüsteemi, et tagada 2030. aasta taastuvenergia eesmärgi saavutamine, võttes nõuetekohaselt arvesse liikmesriikide pädevust energiaallikate jaotuse kindlaksmääramisel ja võimaldades samas energiapoliitika täielikku demokraatlikku kontrolli ja järelevalvet; nõuab riiklike eesmärkide, riiklike taastuvenergiakavade ja kahe aasta järel esitatavate aruannete süsteemi tõhusat kasutamist; on veendunud, et see tuleks ette näha taastuvenergia direktiivis, et tagada liikmesriikide kohustuste täitmise aruandekohustuslik, tulemuslik ja läbipaistev järelevalve ning kehtivate Euroopa Liidu õigusaktide rakendamine, et panna alus hästtoimivale Euroopa energialiidule;
29. juhib tähelepanu ühtsete siduvate näidisvormide tähtsusele riiklike energia- ja kliimakavade puhul, et tagada investoritele nende kavade võrreldavus, läbipaistvus ja prognoositavus; usub, et iga liikmesriigi jaoks kavandatav graafik ja poliitika tuleb jätkuvalt koostada sektorite, tehnoloogia ja allikate lõikes;

30. nõuab tungivalt, komisjon kodifitseeriks õigusaktides kehtivate eeskirjade jätkamise põhimõtte taastuvatel energiaallikatel toimivate elektrijaamade suhtes, et takistada taastuenergia toetusmehhanismide tagantjärele muutmist ja tagada olemasolevate varade majanduslik elujõulisus;
31. nõuab tarbetute bürokraatlike takistuste kaotamist ja investeringuid, mis võimaldaksid saavutada 2020. aastaks 10 % elektriühenduste eesmärgi; toonitab sellega seoses, et suurem piirkondlik koostöö võib aidata tagada taastuenergia integreerimiskulude optimeerimist ning tarbijate kulude vähendamist; rõhutab, kui oluline on uute energiataristuprojektide kavandamisel juba varakult üldsusega konsulteerida ja üldsust kaasata, võttes samas arvesse kohalikke tingimusi; tuletab meelde tehnilise nõustamise ja keskkonnamõju hindamise tähtsust taastuenergia tootmise ja jaotamise projektide jaoks;
32. võtab teadmiseks, et tööturul pakutavad oskused ei vasta taastuenergia arengu tulemusel muutunud nõudmistele; rõhutab, et aktiivse hariduse/koolituse ja oskuste arendamise strateegiatel on jätkusuutlikule ja ressursitõhusale majandusele üleminekul keskne tähtsus; rõhutab sotsiaalpartnerite ja riigiasutuste tähtsust kvalifikatsioonikavade ja koolitusprogrammide väljatöötamisel,
33. rõhutab asjakohase ja piisava rahastamise vajadust ELi tasandil, mis saavutatakse muu hulgas tingimuste kohaldamisega olemasolevate vahendite (programmi „Horisont 2020“, struktuurifondide, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi) kasutamisele ja investeringuriskide tervikliku vähendamisega, et ergutada taastuvate energiaallikate laialdast kasutamist;

Kodanike ja kogukonna energia

34. on seisukohal, et kohalikud asutused, kogukonnad, majapidamised ja üksikisikud peaksid moodustama energiaalase ülemineku telje ning neid tuleks aktiivselt toetada, et aidata neil saada energiaturul ülejäänud osalejatega võrdväärsed energiatootjateks ja -tarnijateks; nõuab sellega seoses mõiste „tootev tarbija“ ühtset terviklikku määratlemist ELi tasandil;
35. peab äärmiselt oluliseks näha ette põhiõigus isetootmisele ja omatarbimisele, samuti õigus elektri ülejääki salvestada ja õiglase hinnaga müüa;
36. liikmesriigid peaksid üldsuse osalemise toel arendama kodanike ja kogukonna energiasstrateegiat ja kirjeldama oma riiklikes tegevuskavades, kuidas nad kavatsevad toetada väikese ja keskmise mahuga taastuenergiaprojekte ja energiaühistuid ning kaasata neid oma õigusraamistikku, toetuspoliitikasse ja turulepääsu;
37. nõuab uue kodaniku ja kogukonna energia peatüki lisamist muudetud taastuenergia direktiivi, et kõrvaldada peamised turu- ja haldustakistused ning tagada taastuenergia isetootmiseks ja omatarbimiseks soodsam investeerimiskeskkond;
38. märgib, et kõigis riikides ja kõigi tehnoloogiate suhtes ei ole veel kehtestatud sobivat litsentseerimis- ja halduskorda; palub liikmesriikidel kaotada uue

omatootmissuutlikkuse haldus- ja turutõkked, asendada pikk loamenetlus lihtsa teavitamisnõudega ning kehtestada projektilubade, võrgujuurdepääsu ja toetuse jaoks tõhusad ühtsed kontaktpunktid, mis pakuksid finants- ja tehnilist oskusteavet ning tagaksid tootvate tarbijate juurdepääsu alternatiivsetele vaidluse lahendamise mehhanismidele; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjoni tagaks kehtiva taastuenergia direktiivi artikli 13 (haldusmenetlused) ja artikli 16 (juurdepääs võrkudele ja võrkude kasutamine) täieliku rakendamise ja järjepidevuse pärast 2020. aastat;

39. rõhutab, kui oluline on arvesse võtta mikro-, väike- ja suurtootjate erinevusi; märgib, et tuleb välja töötada sobivad tingimused ja vahendid tootvate tarbijate jaoks (kes on aktiivsed energiatarbijad, nagu kodumajapidamised (nii omanikud kui ka üürnikud), asutused ja väikeettevõtjad, kes toodavad taastuenergiat kas ise või kollektiivselt ühistute, muude sotsiaalsete ettevõtete või liitude kaudu; soovib vähendada uue isetootmise suutlikkuse haldustõkkeid absoluutse miinimumini, eelkõige kõrvaldades turu ja võrgu juurdepääsupiirangud; soovib lühendada ja lihtsustada loa andmise korda lihtsa teavitamisnõude kasutuselevõttuga; soovib lisada taastuenergia direktiivile selle läbivaatamise käigus konkreetsed sätted tõkete kõrvaldamiseks ja kogukondlike/koostööpõhiste energiasüsteemide edendamiseks nn kontaktpunktide kaudu, mis tegelevad projektilubadega ja pakuvad finants- ning tehnilist oskusteavet; ergutab liikmesriike kasutama Euroopa keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunistega ette nähtud vähese tähtsusega erandeid, nii et väikesed ja keskmise suurusega projektid saaksid jätkuvalt kasutada dunaamilisi soodustariife, mis vabastavad nad keerulisest enampakkumisprotsessist;
40. rõhutab, kui oluline on üldsuse varajane osalemine keskkonnasõbralike taastuenergiaprojektide toetamisel, võttes samal ajal arvesse kohalikke tingimusi;
41. rõhutab, kui oluline on asjakohase turegulatsiooni abil tasakaalustada tsentraliseeritud ja detsentraliseeritud energiatootmise arendamine, millega oleks tagatud, et ei diskrimineerita neid tarbijaid, kes ei saa endale lubada tootvaks tarbijaks hakkamist; rõhutab, kui oluline on teha kättesaadavaks tehnilised ja halduslikud võimalused energiatootmise kollektiivseks haldamiseks; rõhutab, et omatootmine ja taastuvad energiaallikad ei ole Euroopa kõrgemate energiahindade põhjuseks;
42. rõhutab, et suurem tähelepanu energiatõhususe rakendamisele kõigis sektorites aitab ELil suurendada oma konkurentsivõimet ning välja töötada uuenduslikke ja kulutõhusaid energiat säästvaid lahendusi;
43. rõhutab tervikliku energeetikakäsitluse keskkonna-, majanduslikku ja sotsiaalset kasu ja koostoime edendamise vajadust elektri-, kütte- ja jahutus- ning transpordisektoris ja nende vahel; lisaks kutsub komisjoni üles hindama, kuidas paindlike taastuenergiaallikate abil muutuva ressursiga energiaallikaid täiendada ning kuidas seda energiaplaneerimisel ja toetuskavade väljatöötamisel arvesse võtta;

Elekter

44. rõhutab, et taastuallikatest elektrienergia tootmine tuleks igal tasandil integreerida

elektrienergia jaotussüsteemidesse, samuti ülekandesüsteemidesse, kui toimub detsentraliseeritumale energiamudelile üleminek, kusjuures võetakse arvesse turutingimusi;

45. märgib, et ühtlase ressursiga taastuvatest energiaallikatest energia tootmise vormid, nagu hüdroenergia, mida on võimalik kiiresti kasutusele võtta ja mis on keskkonnasäästlikud, võivad toetada muutuva ressursiga taastuvate energiaallikate turule integreerimist;
46. nõuab energiapoliitikas terviklikku lähenemisviisi, mis hõlmaks võrgusüsteemi arendamist ja reguleerimist, salvestamist, nõudluse juhtimist ja energiatõhususe parandamist koos taastuvate energiaallikate osakaalu suurendamisega; rõhutab, et oluline on vältida sellise tehnoloogia jätkuvat kasutamist, mis ei toeta CO₂-heite vähendamist;
47. märgib, et taastuvatest energiaallikatest elektri tootmine eeldab nii pakkumise kui ka nõudluse poolest paindlikku turgu ning selleks on vaja ehitada, ajakohastada ja kohandada elektrivõrke ja arendada uut salvestustehnoloogiat;
48. rõhutab, et kütte- ja jahutussüsteemide, transpordisektori ja teiste sektorite elektrifitseerimine on väga tähtis, et tagada kiire ja tõhus üleminek taastuvatele energiaallikatele;
49. rõhutab, et kuni elektrisüsteem on paindumatu, on vaja taastuvenergia eelisjuurdepääsu ja -võrgujärjekorda, et uuendada võrke ja soodustada salvestamise ja tarbimiskaja kasutuselevõttu; palub komisjonil teha ettepanekuid taastuvenergiale eelisjuurdepääsu ja -võrgujärjekorra andmise eeskirjade tõhustamiseks ja selgemaks muutmiseks 2020. aastale järgneval perioodil; rõhutab, et eelistatud juurdepääsu ja võrgujärjekorra andmise järkjärgulise kaotamise võimalust tuleks hinnata tulevase taastuvenergia direktiivi vahekokkuvõttes 2024. aasta paiku;
50. rõhutab, et taastuvenergiale eelisõigusega võrkupääsu ja eelistatud võrgujärjekorra andmist vastavalt kehtivale taastuvenergia direktiivile tuleks jätkata ja tugevdada; nõuab 2020. aasta järgseks perioodiks õigusraamistikku, mis tagab taastuvenergia piiramise õiglase hüvitamise;
51. võtab teadmiseks komisjoni strateegia tarbimiskaja mehhanismide tõhustamiseks; rõhutab, et see ei tohiks tekitada kodanikele lisakoormust ega suurendada tarbijate energiakulusid; rõhutab, et tarbimiskaja mehhanismid võivad anda võimaluse energiakulusid vähendada, kuid toonitab samas, et tarbimiskajas või dünaamilises hinnakujunduses osalemine peaks alati toimuma üksnes vabal valikul;
52. on veendunud, et elektrisalvestamise lahenduste arendamine on mahuka taastuvenergeetika arendamiseks ja integreerimiseks vältimatult vajalik, sest toetab võrgu tasakaalustamist ja võimaldab ülemäärase taastuvenergiatoodangu salvestamist; nõuab kehtiva õigusraamistiku läbivaatamist, et edendada energiasalvestussüsteemide kasutuselevõttu ja kaotada tõkked;
53. rõhutab, et elektrivarustuse kitsaskohad takistavad endiselt taastuvenergia vaba liikumist liikmesriikide vahel ja aeglustavad tõelise energia siseturu loomist Euroopa

Liidus;

54. rõhutab, et tarbijatele tuleks anda võimalus ja õiged stiimulid energiaturgudel osalemiseks; märgib, et tuleks kujundada dünaamilised turupõhised hinnad, kuhu on sisse arvestatud sotsiaalsed ja keskkonnakulud, et saada tarbijatelt asjakohast nõudluskaja ja aktiveerida vajalikku tootmist, samuti võimaldada arukat ja tõhusat tarbimist; soovib komisjonil täiendavalt uurida niisuguste hindade mõju eri tarbijarühmadele;
55. rõhutab, et teatavate tarbijate tarbimismustrid on jäigad ja senisest hinnapõhisemad tõhususmehhanismid võivad neid negatiivselt mõjutada; rõhutab sellega seoses, kui oluline on haavatavatele tarbijatele koondatud energiatõhususe poliitika liikmesriikides;
56. on seisukohal, et ELis tuleks taastuvenergia omatarbimise ja taastuvenergia kogukondade/ühistute kohta kehtestada selge reguleeriv raamistik, kus toodangu ülejäägi müügi, võrgujuurdepääsu ja võrgu kasutamise maksemehhanismide kavandamisel võetakse arvesse kõiki kasuaspekte; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama energia oma tarbeks tootmist ning kohalike taastuvenergiavõrkude rakendamist ja ühendamist, et riiklikku energiapoliitikat täiendada; rõhutab asjaolu, et tootvatel tarbijatel peaks olema õiglase hinnaga juurdepääs energiavõrgule ja -turule ning neid ei tohiks karistada täiendavate maksude või tasudega; väljendab muret mõnes liikmesriigis tehtud algatuste pärast, millega luuakse takistusi omatarbimise ja isetootmise õiguse kasutamisele;
57. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid paremini geotermilist kütte- ja jahutusenergiat;

Küte ja jahutus

58. kiidab heaks komisjoni kütte- ja jahutusstrateegia teemalise teatise, kuid väljendab kahetsust, et kütte ja jahutuse valdkonnas ei ole taastuvenergia kasutamisel edusamme tehtud ega kaugeleulatuvaid sihte seatud; rõhutab taastuvenergia jätkuvalt suurt edupotentsiaali kütte ja jahutuse valdkonnas; märgib, et kütte ja jahutuse sektor moodustab poole ELi energia lõpptarbimisest ning on seega ELi kliima ja taastuvate energiaallikatega seotud eesmärkide saavutamiseks väga oluline; tunnistab taastuvenergia osakaalu suurendamisest saadavat kasu kütte ja jahutuse sektoris, eeskätt hoonete puhul; rõhutab, et soojusenergia taristu ja energia salvestamine soojusenergia vormis pakub suuremat paindlikkust, mis hõlbustab muutuva ressursiga taastuvate energiaallikate integreerimist, annab suurepärase investeerimistulu ning võimaldab luua kvaliteetseid kohalikke töökohti; palub, et komisjon kõrvaldaks 2020. aasta järgses seadusandlikus taastuvenergiapaketi reguleerimise puudused;
59. kiidab heaks komisjoni 2016. aasta veebruari teatise kütte ja jahutuse kohta; kordab, et kütte ja jahutuse sektori täiustamine võib energiapoliitika oluliselt suurendada (arvestades, et 61 % Euroopa Liitu imporditavast gaasist kasutatakse hoonetes, peamiselt kütteks), näiteks kaugkütte/kaugjahutuse võrkude väljaarendamise kaudu, mis on tõhus vahend säästva kütte ulatuslikuks integreerimiseks linnades, sest sellised võrgud võimaldavad pakkuda eri allikatest pärinevat kütet ning ei sõltu ühestainsast

allikast;

60. kiidab heaks komisjoni kütte ja jahutuse strateegia teatise, kus rõhutatakse vajadust lõpetada järk-järgult fossiilkütuste kasutamine, mis moodustavad ikka veel 75 % sektoris kasutatavast kütusest, ning asendada need täielikult energiatõhususe meetmetega – mis on meie peamine võimalus fossiilkütuste vähendamiseks – ja taastuvate energiaallikatega;
61. nõuab täiendavaid meetmeid taastuvate energiaallikate ülejäänud märkimisväärse potentsiaali kasutamiseks kütte ja jahutuse sektoris, et täielikult saavutada 2020. aasta eesmärgid; palub, et komisjon likvideeriks 2020. aasta järgses seadusandlikus taastuvenergiapaketis nende sektorite regulatiivsed puudujäägid;
62. märgib, et biomass on praegu kõige laialdasemalt kütteks kasutatav taastuv energiaallikas, moodustades ligikaudu 90 % kogu taastuvenerial põhinevast küttest; eelkõige Kesk- ja Ida-Euroopas mängib see energiajulgeoleku säästval suurendamisel olulist rolli;
63. rõhutab, kui oluline on hõlbustada üleminekut energiatõhusatele taastuvenergiaühistele kütteseadmetele, tagades samas kütteostuvõimetutele elanikele piisava toetuse ning parema teabe ja abi;
64. rõhutab, kui oluline on välja töötada põhjalik ja tulemuslik taastuvenerial põhineva jahutuse mõiste;
65. rõhutab vajadust uuendada kaugkütte ja -jahutuse süsteeme ning suurendada nende tulemuslikkust, sest kaugkütte ja -jahutusvõrkudes on võimalik kasutada ja salvestada taastuvatest energiaallikatest pärinevat elektrit ning jaotada seda seejärel hoonetele ja tööstusaladele, suurendades sellega taastuvenerial põhineva kütte ja jahutuse osakaalu;
66. tõstab esile kodumajapidamisi, mikro- ja väikeseid ettevõtjaid, ühistuid ja kohalikke omavalitsusi hõlmavate tootvate tarbijate rühmade potentsiaali kaugkütte taoliste kollektiivsete energiasüsteemide loomisel, mis pakuvad kulutõhusat taastuvenerial põhinevat kütet ja jahutust ning suurt koostoimet energiatõhususe ja taastuvenergia vahel;
67. on seisukohal, et taastuvenergia direktiivi, energiatõhususe direktiivi ja hoonete energiatõhususe direktiivi koostoimet tuleks tugevdada, et suurendada taastuvenergia kasutamist kütmiseks ja jahutamiseks;
68. märgib, et nii kütmise kui ka jahutamisega seotud energiatõhususe projektid on olulised stabiilsete ja prognoositavate elektritarbimise harjumuste tagamiseks ning kütteostuvõimetuse vähendamiseks;

Transport

69. võtab teadmiseks, et transpordisektoris taastuvate energiaallikate 10 %-lise osakaalu eesmärgi saavutamisel 2020. aastaks ollakse ajakavast märgatavalt maha jäänud,

osaliselt transpordisektori biokütustel põhineva taastuenergiastrateegiaga seotud probleemide tõttu; tuleb meelde, et transport on ainus sektor ELi, kus kasvuhoonegaaside heitkogused on alates 1990. aastast kasvanud; märgib, et taastuenergia on säästva liikuvuse saavutamiseks otsustavalt tähtis; palub liikmesriikidel suurendada jõupingutusi säästvate meetmete rakendamiseks transpordisektoris, näiteks tarbimise vähendamine, üleminek säästvamatele transpordiliikidele, suurem tõhusus ja elektrifitseerimine; palub komisjonil edendada raamistikku taastuenergiaga töötavate elektrisõidukite propageerimiseks ning täiustada õigusraamistikku, et pakkuda väljaajateid suure kasvuhoonegaaside vähendamise tõhususega biokütuste kasutamiseks, võttes arvesse maakasutuse kaudset muutust pärast 2020. aastat;

70. nõuab ühise põllumajanduspoliitika meetmete osalise kasutamise säilitamist ja suurendamist, et toetada investeerimist taastuenergia tootmisse ja kasutamisse põllumajandussektoris;
71. märgib, et transpordisektor moodustab Euroopa energia lõpptarbimisest hinnanguliselt üle 30 % ning et 94 % transpordisektorist sõltub naftasaadustest; on seetõttu seisukohal, et vaja on tõsiselt jõupingutusi taastuenergiaallikate laiemaks kasutamiseks transpordisektoris ning need tuleb selgelt seostada transpordisektori CO₂-heite vähendamisega;
72. palub komisjonil välja pakkuda ulatuslikud meetmed transpordi CO₂-heite kiiremaks vähendamiseks, sealhulgas taastuenergia kütuste, suurema elektrifitseerimise ja suurema tõhususe kaudu, ning tõhusamalt edendada tehnoloogia arengut ja innovatsiooni nendes valdkondades;
73. võtab teadmiseks transpordisektori elektrifitseerimise tähtsuse majanduse CO₂-heite vähendamiseks ning palub komisjonil luua raamistik, et edendada taastuenergiast toodetud elektrienergiaga töötavate sõidukite kasutamist, kuna see on peamine vahend 2030. aasta eesmärkide saavutamiseks;
74. ootab 2016. aasta juuniks komisjoni strateegiat transpordisektori CO₂-heite vähendamiseks ning rõhutab sellega seoses, et taastuenergiaallikate laiemat kasutamist tuleb toetada, et transpordisektor aitaks aktiivselt kaasa 2020. aasta eesmärkide saavutamisele;
75. kiidab heaks ELi ühisettevõtte Clean Sky projektide raames tehtud edusammud uute biokütuste ja mootorite arendamises;
76. rõhutab, kui tähtis on välja töötada biomassi või jäätmete kasutamisel põhinevad järgmise põlvkonna biokütused;
77. juhib tähelepanu parema regulatiivse keskkonna ning pikaajaliste tingimuste vajalikkusele, et toetada taastuenergia arengut lennundus- ja laevandussektoris;
78. rõhutab, kui oluline on tagada transpordisektoris ühelt transpordiliigilt teisele üleminek, et võtta arvesse säästva liikuvuse reguleerimist ja poliitikat, kaasa arvatud mitmeliigilisus, säästvad logistikasüsteemid, liikuvuse haldamine ja säästev linnapoliitika, millega transpordisektori energiatarbimine viiakse üle taastuenergiale

energiaallikatele ja/või vähendatakse üldist energiatarbimist, ergutades aktiivsemaid reisimismudeleid, arendades ja rakendades arukate linnade lahendusi ja toetades linnades keskkonnasõbralikku liikumist ning asjakohast linnaplaneerimist; palub liikmesriikidel ja ELil edendada reisijate- ja kaubaveo üleminekut maantee- ja õhutranspordilt raudtee- ja meretranspordile; palub sellega seoses komisjonil hinnata elektrilise veoauto tehnoloogia potentsiaali;

79. kutsub Euroopa Liidu institutsioone üles looma omaenda taastuenergiavõimsust oma hoonete energianõudluse katmiseks, et näidata kindlat pühendumist taastuenergia kasutamisele; rõhutab, et kuni sellist võimsust ei ole loodud, peaksid ELi institutsioonid oma vajaduste täitmiseks ostma rohelist energiat;
80. rõhutab, et ELi naftasõltuvuse leevendamiseks ja ennetamiseks ning seega kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks on oluline suurendada kõndimise, jalgrattasõidu, ühisauto kasutamise ja koossõidu osatähtsust kombineerituna avalike transpordisüsteemidega;
81. rõhutab jalgrattasüsteemide ja -taristute potentsiaali transpordi säästlikkuse parandamisel linnapiirkondades;
82. rõhutab, et transpordisüsteemide laialdasem elektrifitseerimine annab suured võimalused heitkoguste vähendamiseks ja väheste CO₂-heitega majanduse toetamiseks;

Biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse kriteeriumid

83. kuna Euroopa poliitikavaldkondades on vaja rohkem koostööd ja järjepidevust, kutsub komisjoni üles kehtestama bioenergia säästvuse kriteeriume, võttes arvesse ELi praeguse säästvuspoliitika ja ringmajanduse poliitika toimimise põhjalikku hindamist; tuleb meelde, et ELi energiajulgeolekut tuleks tugevdada oma loodusvarade säästva kasutamisega, kooskõlas ressursitõhususe parandamise eesmärgiga;
84. nõuab tungivalt, et suhtutaks ettevaatlikult üha kasvavasse trendi kasutada biomassina metsa kui ELi juhtivat taastuenergiaallikat, kuna sellel võivad olla halvad tagajärjed kliimale ja keskkonnale, kui see ei ole säästvalt hangitud ja nõuetekohaselt arvesse võetud; märgib, et bioenergia mõju kliimale tuleb arvestada pika aja jooksul, kuna metsade tagasikasvamiseks kulub pikk aeg;
85. märgib, et bioenergia moodustab Euroopas juba 60 % taastuenergiast ning selle kasutamine peaks pidevalt kasvama; rõhutab pakilist vajadust selgitada mitmesuguste metsa biomassi energiatootmiseks kasutamise viiside mõju kasvuhoonegaasidele ja teha kindlaks need kasutusviisid, mis annavad poliitikakohase ajavahemiku jooksul kliimamuutuste leevendamise seisukohast kõige enam kasu;
86. rõhutab, et biokütuste tootmine ei tohiks häirida toiduainete tootmist ega seada ohtu toiduga kindlustatust; on siiski veendunud, et tasakaalustatud poliitika, mille eesmärk on suurendada lähteainena kasutatavate kultuuride, nagu nisu, maisi, suhkrupeedi ja päevalillede saaki Euroopas, võiks hõlmata sätteid biokütuste tootmise kohta, võttes arvesse maakasutuse kaudset muutmist viisil, mis võiks tagada Euroopa põllumajandustootjatele kindla tuluallika, tuua maapiirkondadesse investeeringuid ja töökohti, aidata vähendada GMO-vaba valgurikka loomasööda kroonilist puudust

Euroopas ja vähendada Euroopa sõltuvust fossiilkütuste impordist; on veendunud, et kui turul esineb eespool nimetatud põllumajandustoodete ülepakkumine, võiks biokütuste ja bioetanooli tootmine olla ajutine lahendus, mis säilitaks jätkusuutlikud ostuhinnad, kaitseks põllumajandustootjate sissetulekut kriiside ajal ja toimiks turgu stabiliseeriva mehhanismina; rõhutab vajadust ergutada ka toidutootmiseks mittekasutatava harimata, kuid harimiskõlbliku maa kasutuselevõtmist bioenergia tootmiseks, et saavutada riikliku ja Euroopa tasandi eesmärgid taastuvenergia valdkonnas;

87. on veendunud, et loomasõnnik võib sõnniku töötlemise tehnoloogia, nt kääritamise kaudu olla väärtuslik biogaasi allikas, rõhutades samas, et oluline on muuta see põllumajandustootjate jaoks majanduslikult otstarbekaks võimaluseks;
88. ergutab liikmesriike ja komisjoni edendama säästva metsamajandamise tähtsust ja ühtlasi metsa biomassi kui ELi ühe olulise taastuva tooraine võtmerolli energiaeesmärkide saavutamisel; juhib tähelepanu suurenevale nõudlusele metsa biomassi järele, mis tähendab, et säästvat metsamajandamist tuleks ELi metsastrateegiaga kooskõlas veelgi tugevdada ja edendada, kuivõrd see on otsustavalt tähtis bioloogilise mitmekesisuse seisukohast ja metsade ökosüsteemi toimimiseks, sealhulgas CO₂ sidumiseks atmosfäärist; juhib seetõttu tähelepanu vajadusele kasutada ELis kasvatatud ja kolmandatest riikidest imporditud ressursse tasakaalustatult, pidades silmas seda, et metsauuendus võtab väga kaua aega;
89. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

SELETUSKIRI

Taastuvenergia arendamine nõuab uut lähenemist, mis muudaks taastuvenergia Euroopa Liidu energiamudeli alussambaks. Oluline ülesanne on võidelda kliimamuutuste vastu, see on ammu kohustus, mis tuleb täita. Samuti tuleb vähendada sõltuvust muu maailma energiaressurssidest, kui soovitakse struktureerida ELi tootmismudelit, luua kvaliteetseid töökohti ja saavutada juhtiv positsioon energiasüsteemi ümberkujundamisel strateegiliste tehnoloogiate arendamisel.

Üleminek säästvale energiatootmismudelile on ühiskondlik prioriteet, millega ei saa tegeleda üksnes turuaspekte silmas pidades. Vastupidi, tuleb aru saada, et reguleerimine ja demokraatlik osalus on vajalikud, et hoida ära tõsised sotsiaalsed ja keskkonnavalased välismõjud. Tuleb vältida asjaolu, et energia oligopolid on need, kes dikteerivad, milline saab olema energia tulevik Euroopas.

Taastuvenergia direktiivi näol (2009/28/EÜ) võttis EL vastu õigusliku vahendi nimetatud eesmärkide saavutamiseks. EL alustas sellega oma liikmesriikide energiaallikate jaotuse muutmise protsessi. Nimetatud õiguslik vahend, milles on sätestatud siduvad eesmärgid ning selged järelevalve- ja kontrollieeskirjad, on loonud soodsa keskkonna taastuvenergia sektori arendamiseks ning aidanud kaasa mitmekesistatud sektori arengule. Avaliku sektori toetusmeetmed on võimaldanud paljudel liikmesriikidel saavutada suure osa eesmärkidest, ent vaja on ambitsioonikat poliitilist tõuget, kui soovitakse saavutada 2020. aastaks ja hilisemaks perioodiks kehtestatud eesmärgid.

Raportöör väljendab rahulolematust seoses taastuvenergia edendamiseks mõeldud raamistiku teatavate aspektidega. Ei ole kahtlust, et transpordisektori jaoks biokütuste edendamisel on olnud tugev negatiivne mõju toidutootmisele, selle asemel oleks tulnud algatada põhjalik arutelu logistika ja linnapoliitika koordineerimise ja üldise kavandamise puudumise küsimuses, et muuta need tõeliselt säästvaks.

Kõnealuse valdkonna reguleerimine ELi tasandil peab tooma lahenduse arvukatele probleemidele, mis pidurdavad valdkonna arengut, soodustades avaliku sektori investeeringuid, demokraatlikku kontrolli ja stabiilset raamistikku investeeringute jaoks, mis hõlbustavad energia kollektiivset ja demokraatlikku haldamist, et tagada 2050. aastaks täiesti sõltumatu, tõhus ja puhas energiamudel.

29.4.2016

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS(*)

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

Taastuvenergia kasutuselevõttu käsitlev arenguaruanne
(2016/2041(INI))

Arvamuse koostaja (*): Marijana Petir

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine ja seega 2015. aasta Pariisi kokkuleppe eesmärkide täitmine sõltub ka ELi kliima- ja energiapoliitika eesmärkide täitmisest taastuvenergia valdkonnas; rõhutab sellega seoses, et on vaja järelmeetmete poliitikat jõulise, selge ja stabiilse pikaajalise reguleeriva raamistikuga, sealhulgas on vaja siduvaid taastuvenergia (energiaallikate) eesmärke, mis oleks kooskõlas kõige tõhusama viisiga liidu pika perspektiivi (2050) kliimaeesmärkide saavutamiseks; juhib tähelepanu asjaolule, et praegune 2020. aasta energiasstrateegia ja energiaeemärgid ei ole 2050. aasta CO₂-heite vähendamise eesmärgi täitmiseks piisavad ning palub seepärast, et komisjon esitaks ambitsioonikama kliima- ja energiapaketi 2030, mis suurendaks ELi eesmärki taastuvate energiaallikate osas vähemalt 30 % ning mida rakendatakse individuaalsete riiklike eesmärkide kaudu;
2. peab tervitatavaks tõsiasja, et 2013. aastal võimaldas taastuvenergia kasutamine hoida ära umbes 388 miljoni brutotonni süsinikdioksiidi tootmist ja vähendada fossiilkütuste nõudlust ELis 116 miljonit tonni;
3. on jätkuvalt seisukohal, et Pariisi kokkuleppega (COP21) peavad kaasnema riiklikud heitekavad, mis sisaldavad konkreetseid, kontrollitavaid heite ja energiaga seotud kohustusi, millega tagatakse püüdlemine eesmärgi poole, et ülemaailmse soojenemine ei ületaks 2 kraadi;
4. peab kiiduväärseks edusamme ELi eesmärgi suunas, et taastuvenergia moodustaks 2020. aastaks 20 % kogu energiatarbimisest, eriti elektritootmissektorites; nõuab lisameetmeid, et kasutada ära taastuvenergia suur potentsiaal kütte ja jahutuse sektoris, saavutamaks

2020. aasta eesmärgid; palub, et komisjon likvideeriks 2020. aasta järgses taastuvenergia seadusandlikus pakettis regulatiivsed puudujäägid;

5. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid paremini geotermilist päritolu kütte- ja jahutusenergiat;
6. kutsub liikmesriike üles rakendama linnapiirkondades kaugkütet ja -jahutust ning kasutama kättesaadavat heitsoojust kütteks;
7. peab kiiduväärseks liikmesriikide edusamme konkreetsete riiklike taastuvenergia eesmärkide täitmise suunas ja nõuab tungivalt, et aeglasemalt edenevad liikmesriigid teeksid rohkem jõupingutusi, et täita eesmärgid õigel ajal; loodab, et 2020. aasta järgne energialiidu juhtimise raamistik on ambitsioonikas, usaldusväärne, demokraatlik ning kaasab täielikult Euroopa Parlamenti, et tagada 2030. aasta ambitsioonikate kliima- ja energiaeesmärkide saavutamine ning võrdsed võimalused ja stabiilsed õiguslikud tingimused investorite usalduse kindlustamiseks; julgustab liikmesriike rakendama ja säilitama stabiilset stiimulite süsteemi, mis soodustab usaldusväärseid investeringuvooge taastuvenergia sektorisse;
8. on seisukohal, et saavutatud edu näitab riiklikel siduvatel eesmärkidel põhineva (nagu parlament korduvalt nõudnud on) liidu taastuvenergiapoliitika väärtust, kuna see annab tööstusele ja investoritele pikas perspektiivis kindlustunde, mis on vajalik investeringuteks tootmisvõimsusesse, samuti ülekande- ja jaotustaristutesse;
9. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles seadma taastuvenergia osas kõrgemaid eesmärgi kui need, mis on sätestatud direktiivis 2009/28/EÜ, arvestades, et Pariisi kokkuleppes võeti ambitsioonikamaid kohustusi, ning võttes arvesse asjaolu, et 30. oktoobril 2015 esitatud riiklikult kindlaks määratud panused tervikuna ei hoiu siiski ära globaalset soojenemist 2,7 °C võrra sajandi lõpuks;
10. väljendab muret seoses kõikide komisjoni teatistes esile toodud valdkondadega, kus protsendilised näitajad 2020. aasta eesmärkide osas jäävad üldisest edust tugevasti allapoole, ning palub, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid kõige kriitilisemates tehnoloogilistes valdkondades otsustavaid meetmeid;
11. toetab mõnes liikmesriigis vastu võetud meetmeid taastuvate energiaallikate toetusmehhanismide täiendamiseks, millega integreeritakse need mehhanismid järk-järgult turule, võetakse arvesse eri tehnoloogiate küpsust ning tagatakse, et tarbijad saavad tehnoloogia arengust kasu;
12. kutsub liikmesriike üles kasutama täielikult ära võimalusi, mida pakub taastuvenergia direktiivi kohane koostöökorraldus eesmärkide „ületamise“ statistilise ülekandmise kaudu, et täita 2020. aasta riigipõhised eesmärgid, ning energiamudelid tugeva rõhuga taastuvatele energiaallikatele; rõhutab, et tihedam koostöö liikmesriikide vahel aitaks tagada, et taastuvenergia jõuab tõhusalt ELi peamistesse tarbimispunktidest; julgustab liikmesriike töötama välja lisaprogramme, et tagada niisuguse energia parem konkurentsivõime;
13. märgib, et iga liikmesriik võib vabalt valida taastuvad energiaallikad, mis sobivad kõige paremini selle riigi geograafilise ja keskkonna-alase eripäraga; tuletab meelde, et

bioenergia on oluline osa ELi majanduse CO₂-heite vähendamisel; kutsub liikmesriike üles seadma prioriteediks taastuvad energiaallikad ja tehnoloogiad, mis kahjustavad keskkonda ja bioloogilist mitmekesisust, inimõigusi ja inimeste tervist kõige vähem, kuna õhu kvaliteet paraneb, ning kasutama heade tulemuste kindlustamiseks ära spetsiifilist kohalikku ja piirkondlikku potentsiaali, võttes arvesse taastuvenergia eesmärkide kulutõhusat täitmist; nõuab meetmeid, et tagada taastuvenergia kasutuselevõtu parem planeerimine, kaasa arvatud ruumiline planeerimine ja keskkonnamõtjude hindamine, järgides samal ajal täielikult Euroopa ja riiklikke seadusi ning energiaturgude tõhusat toimimist;

14. rõhutab, et teadus- ja arendustegevusel on taastuvenergia arendamisel väga tähtis roll; palub komisjonil toetada teadus- ja arendustegevust seoses taastuvenergiaga (k.a alternatiivsed kütused ning geotermiline ja ookeani energia), selle salvestamisega ja seotud toodete arendamisega, et muuta ELi taastuvenergiatööstus konkurentsivõimelisemaks, tagades samal ajal, et ka VKEd saaksid teadusuuringute ja tootearenduse rahastamisest kasu; usub, et programmi „Horisont 2020“ vaheläbivaatamise käigus tuleks eraldada rohkem rahalisi vahendeid uue põlvkonna taastuvenergia jaoks, sh ka sellise, mida praegu alahinnatakse;
15. leiab, et taastuvatest energiaallikatest energia tootmine oma tarbeks ja uued tehnoloogiad võivad aidata oluliselt kaasa taastuvenergia eesmärkide saavutamisele, ning et võrgu kasutamise ja ületootmise müügi maksemehhanismide väljatöötamisel tuleb neid eeliseid arvesse võtta; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama energia oma tarbeks tootmist ning kohalike taastuvenergiavõrkude rakendamist ja ühendamist, et riiklikku energiapoliitikat täiendada; pooldab tarbijate (kodanike ja ettevõtjate) suuremat osalemist kohalike taastuvate energiaallikate kasutamises, et leevendada kliimamuutust;
16. usub, et taastuvenergia võib tõsta tarbijate teadlikkust nende energiatarbimisest, aidates sellega kaasa eesmärgile luua tarbijakeskne energialiit, samuti võib see edendada tööhõivet, kaasa arvatud hõredalt asustatud piirkondades; rõhutab vajadust kaotada majandus-, reguleerivad ja haldustõkked, et võimaldada tarbijatel kontrollida oma energiakasutust, ergutada neid investeerima detsentraliseeritud energiasse ning kaitsta neid kütteostuvõimetuse eest;
17. palub, et liikmesriigid koostaksid võimalikult sarnaseid eeskirju, et julgustada taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmise tsentraliseeritud süsteemide kasutuselevõttu ning eriti edendada taastuvenergia individuaalset ja kollektiivset omatarbimist, kasutades bilansielektri süsteeme;
18. juhib tähelepanu asjaolule, et elektrivõrkude uuendamiseks ja nende kohandamiseks kohapealsetest taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri kasutamiseks on vaja riiklikke investeeringuid ja laenusid;
19. rõhutab, et taastuvenergia tootmise rahastamine on toonud kaasa maksumaksjatele ebaproportsionaalsed kulud; leiab, et komisjon ja liikmesriigid peaksid seepärast leidma rahastamiseks uusi vahendeid, mis tugineksid konkurentsipõhistel pakkumistel ja enampakkumistel ning annaksid investoritele suurema kindluse, välistades tagasiulatuvad meetmed;
20. toonitab, et kütte-, jahutus- ja transpordisektorid tuleb nende elektrifitseerimisega

dekarboniseerida;

21. rõhutab, et kolmandiku eesmärgist, mille EL on endale 2020. aastaks taastuenergia osas transpordisektoris seadnud, saaks täita orgaanilistest jäätmetest toodetava biogaasi kasutamisega, ning 2 % taastuenergia eesmärgist saaks täita, kui saata kõik orgaanilised jäätmed anaeroobsele lagunemisele; eelnevat arvestades ja selleks, et edendada üleminekut ringmajandusele, kus jäätmeid käsitletakse uue ressursina, on oluline muuta 2020. aastaks biojätmete eraldi kogumine kogu ELis kohustuslikuks;
22. nõuab ühise põllumajanduspoliitika meetmete osalise kasutamise säilitamist ja suurendamist, et toetada investeerimist taastuenergia tootmisesse ja kasutamisse põllumajandussektoris;
23. on mures, et puuduvad edusammud ELi eesmärgi osas kasutada transpordisektoris 10 % taastuenergiat, ning märgib, kui oluline on selle eesmärgi saavutamine kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise seisukohast, samuti selleks, et vähendada ELi sõltuvust imporditud energiast; kutsub liikmesriike üles tugevdama jõupingutusi, et see eesmärk õigel ajal täita; tuletab meelde, et transport on ainus sektor ELis, kus kasvuhoonegaaside heitkogused on alates 1990. aastast kasvanud; märgib, et taastuenergia on säästva liikuvuse saavutamiseks otsustava tähtsusega; leiab, et transpordi elektrifitseerimine on üks tõhusamaid viise vähendada õhureostust ja kasvuhoonegaaside heitkoguseid transpordisektoris; kutsub komisjoni üles kaaluma ambitsioonika eesmärgi püstitamist taastuenergia kasutamiseks transpordisektoris ning täiendama õigusraamistikku, pakkudes väljaavaateid kasvuhoonegaaside heite seisukohast tõhusate biokütuste kasutamiseks, võttes arvesse maakasutuse kaudset muutust pärast 2020. aastat, ning pakkudes sobivat stiimulit nende kasutamiseks, et aidata luua nn rohelisi töökohti, vältides samal ajal maakasutuse kaudse muutuse kahjulikku mõju;
24. kuna Euroopa poliitikavaldkondades on vaja rohkem koostööd ja järjepidevust, kutsub komisjoni üles kehtestama bioenergia säästvuse kriteeriumid, võttes arvesse ELi olemasolevate säästvuspoliitikate ja ringmajanduse poliitika toimimise põhjalikku hindamist; tuletab meelde, et ELi energiajulgeolekut tuleks tugevdada oma ressurside säästva kasutamisega, vastavalt eesmärgile parandada ressursitõhusust;
25. nõuab tungivalt, et suhtutaks ettevaatlikult üha kasvavasse trendi kasutada biomassina metsa kui ELi juhtivat taastuenergiaallikat, kuna sellel võivad olla halvad tagajärjed kliimale ja keskkonnale, kui see ei ole säästvalt hangitud ja nõuetekohaselt arvesse võetud; märgib, et bioenergia mõju kliimale tuleb arvestada pikas perspektiivis, kuna metsade tagasi kasvamiseks kulub pikk aeg;
26. märgib, et bioenergia moodustab Euroopas juba 60 % taastuenergiast ning selle kasutamine peaks pidevalt kasvama; rõhutab pakilist vajadust selgitada mitmesuguste metsa biomassi energia tootmiseks kasutamise viiside mõju kasvuhoonegaasidele ja teha kindlaks need kasutusviisid, mis aitavad saavutada asjaomase poliitikaga ette nähtud tähtaja jooksul kliimamuutuste leevendamise seisukohast kõige enam kasu;
27. palub, et kui komisjon koostab ELi kliima- ja energiapoliitika rakendamiseks uusi õigusakte, viiks ta läbi hindamise Euroopa metsade positiivse rolli kohta CO₂ sidujana; rõhutab, et Euroopa metsandus põhineb säästval majandamisel ja pikaajalisel planeerimisel ning et säästva metsamajanduse kriteeriumeid ja näitajaid tuleb alati

kohaldada sektorile tervikuna, sõltumata puidu lõppkasutusest;

28. kutsub komisjoni üles kaaluma, kas võtta ELi tasandil kasutusele ühtlustatud säästvad metsamajanduse kriteeriumid, et juhendada rahvusvahelisest võrdlusraamistikust metsa biomassi kasutamisel taastuenergia toorainena;
29. rõhutab, et on oluline jätta alles hüdroelektrienergia, mida saab kiiresti rakendada ja mis on keskkonna seisukohast vastutustundlik;
30. juhib tähelepanu, et puuduvad piiriülesed energiaülekanne infrastruktuurid ning tuleb seetõttu meelde, et taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri täielikuks integreerimiseks oleks soovitatav kulutõhusalt arendada võrguinfrastruktuuri ja luua piisavalt ühendusi; nõuab tarbetute bürokraatlike takistuste kaotamist ja investeeringuid, mis võimaldaksid saavutada 10 % elektriühenduste eesmärk 2020. aastaks; juhib tähelepanu sellele, et tuleb kaotada mitterahalised takistused ja nõuab, et lihtsustataks ja ühtlustataks taastuenergia rajatiste lubamist, haldusmenetlusi, loa andmist ja ühendamist;
31. rõhutab, et taastuenergia potentsiaali arendamine peaks käima koos kogu infrastruktuuri arendamisega, kaasa arvatud piiriülese infrastruktuuri, et hoida ära planeerimata katkematud protsesse, kuna piisava infrastruktuuri puudumine võib põhjustada võrgu ülekoormust ja voolukatkestusi; kutsub sellise infrastruktuuri rajamise osas maha jäänud liikmesriike üles ehitustööd võimalikult kiiresti lõpule viimas;
32. palub komisjonil tagada nii taastuenergia integreerimine turgudele võrdsetel tingimustel tavaenergiaga kui ka turgude kohandamine taastuenergiale;
33. tõdeb, et maksukärped on oluline stiimul üleminekuks fossiilenergialt taastuenergiale ning nõuab tungivalt, et komisjon reformiks energia maksustamise direktiivi ja riigiabi eeskirju, mis ei võimalda neid stiimuleid maksimaalselt ära kasutada;
34. kutsub komisjoni üles austama liikmesriikide pädevust otsustada oma energiaallikate jaotuse üle, kuid julgustama samas koostööd liikmesriikide vahel, et õppida parimatest tavadest;
35. märgib, et taastuenergia kasutamise uut mudelit tuleks rajada alt üles ning see peaks põhinema iga liikmesriigi potentsiaalil, julgustama riike oma ressursse maksimaalselt ära kasutama, sundimata neile ülevalt poolt peale raskesti saavutatavaid eesmärke;
36. nõuab, et seoses taastuenergia projektidega rakendataks paremaid keskkonnamõju hindamise õigusakte, et anda kodanikele rohkem mõjuvõimu;
37. on seisukohal, et taastuenergia on ELi kliima- ja energiapoliitika nurgakivi ning rõhutab, et poliitikaraamistiku stabiilsus ja prognoositavus on taastuenergia kasutuselevõtuks peamine nõue; mõistab sellega seoses hukka taastuvaid energiaallikaid puudutava poliitilise keskkonna järsud muutused ning fossiilkütuste jätkuva subsideerimise;
38. kutsub komisjoni üles osalema ja austama kohalike ja piirkondlike ametiasutuste pädevust, ergutades liikmesriike koostööle, et õppida parimatest tavadest.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 60 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Tom Vandenkendelaere, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Marie-Christine Boutonnet

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

taastuvenergia kasutuselevõttu käsitleva arenguaruande kohta
(2016/2041/(INI))

Arvamuse koostaja: Younous Omarjee

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärg tõstis esile linnade ja piirkondade olulise rolli energiasüsteemi ümberkujundamisel ja nende panuse kliimamuutuste vastu võitlemisel; toonitab ühtekuuluvuspoliitika kesksel osa taastuvenergia direktiivi ja energialiidu eesmärkide saavutamisel;
2. on seisukohal, et taastuvenergia eripära ja võimalus kohaldada seda erinevatel tasanditel ning paljudes tegevusvaldkondades ja süsteemides, alates kõige väiksematest kuni kõige suuremateni, muudavad Euroopa piirkonnad, linnad, linna- ja linnalähedased alad ning maapiirkonnad oluliseks tasandiks puhtale ja vähese süsinikdioksiidiheite ja muu saastega ühiskonnale üleminekul; on arvamusel, et piirkondliku tasandi taastuvaid energiaallikaid tuleks kasutada tõhusamalt; rõhutab, et taastuvate energiaallikate üha tihedam kasutamine on kooskõlas eesmärgiga muuta neid taskukohasemaks ja luua keskkonnasäästliku majanduskasvu sektoris rohkem töökohti;
3. tuletab meelde, et sõltuvus taastumatutest energiaallikatest avaldab lisaks kliimale vaieldamatult mõju ka geopolitiilistele teguritele ja julgeolekule;
4. on seisukohal, et Euroopa Regionaalarengu Fond ja Ühtekuuluvusfond saavad aidata kaasa direktiivis 2009/28/EÜ ning kliima- ja energiapoliitika raamistikus 2030 seatud eesmärkide saavutamisele, samuti taastuvenergia tootmisega seotud teadusuuringute ja innovatsiooni rahastamisele, toetades samal ajal töökohtade loomist ja majanduskasvu; toonitab, kui oluline on temaatiline keskendumine ühtekuuluvuspoliitikas, sest see peaks aitama kaasa investeeringute suunamisele vähese süsinikdioksiidiheitega majandusse, k.a taastuvenergia, eriti arvestades temaatilise eesmärgi „Vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku toetamine kõikides sektorites“ silmapaistvat rolli; kutsub liikmesriike üles suurendama jõupingutusi ja kasutama paremini ära olemasolevaid rahastamisvõimalusi selleks otstarbeks, toonitades samal ajal võimalusi kohalike äride arenguks ja töökohtade loomiseks; tuletab meelde Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Ühtekuuluvusfondi ühiseid

sätteid, millega toetatakse selliste projektide abikõlblikkust, mis on seotud energiatõhususe ja taastuvate energiaallikate kasutamisega kodumajapidamistes, üldkasutatavates hoonetes ja ettevõtetes, ning on seisukohal, et taastuvenegiaturgude piirkondlik integratsioon, mida saaks saavutada kõnealuste rahastamisvahendite abil, edendaks selles osas märkimisväärselt ühtekuuluvuspoliitikat;

5. juhib tähelepanu ELi rahastamisvahendite kasutamise tähelepanelikule ja põhjalikule järelevalvele, et suurendada taastuvate energiaallikate osakaalu energiaallikate jaotuses, eesmärgiga koostada andmebaas tulevaste strateegiate hindamiseks, ning et jälgida rahastamist ja hinnata selle tõhusust;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et Ühtekuuluvusfond toetab kaugkütet, ning tunneb heameelt asjaolu üle, et selles sektoris kasutatakse fossiilkütuste alternatiivina üha rohkem taastuvaid energiaallikaid;
7. peab kahetsusväärseks asjaolu, et taastuvatele energiaallikatele antav toetus, mis moodustas ajavahemikus 2007–2013 1,1 % ühtekuuluvuspoliitika vahenditest, on tõusnud ajavahemikul 2014–2020 kõigest 1,4 %ni neist vahenditest; nendib seepärast, et ühtekuuluvuspoliitika vahenditega on võimalik saavutada enam, et täita direktiivi 2009/28/EÜ kohased eesmärgid;
8. märgib, et teatavates liikmesriikides, kus direktiivis püstitatud eesmärkide saavutamiseks tuleb ikka veel teha suuri pingutusi, kasutatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde taastuvenegia arendamiseks võrdlemisi väikeses ulatuses; julgustab riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi, eelkõige eelnimetatud liikmesriikide ametiasutusi kasutama täiel määral ära Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide potentsiaali, ning rõhutab sellega seoses, kui oluline on jätkusuutlike energiameetmete alt-üles plaanimine ja parimate tavade vahetamine; sedastab, et ELi liikmesriikide ja piirkondade erinevaid vajadusi, ressursse ja arengutaset tuleb võtta arvesse;
9. julgustab liikmesriike suurendama eesmärkide saavutamiseks koostööd, kasutades eelkõige taastuvenegia direktiivi raames moodustatud koostöömehhanisme;
10. rõhutab, et äärepoolseimad piirkonnad ning piirkonnad, mille energiasüsteemide infrastruktuuride vahelised ühendused on piiratud või olematud (nn energiasaared), võivad endale eesmärgiks seada energiasõltumatuse, ning rõhutab, et energiajulgeoleku eesmärgi saaks saavutada nii Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kui ka Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi rahaliste vahendite abil, ja et kohalikke ressursse arvestades saaks asjaomaste piirkondade energiapotentsiaali täielikult ära kasutada;
11. on seisukohal, et tuleks võtta meetmeid, et julgustada kõigis ELi piirkondades parimal võimalikul viisil omatootmise suurendamist taastuvatest energiaallikatest, alustades üldkasutatavatest hoonetest, et suurendada üldist energiasõltumatust ning seeläbi energiajulgeolekut;
12. ergutab Euroopa linna ja regioone juba kehtestatud või kavandatud meetmeid süvendama ning tegema rohkem jõupingutusi, et tagada puhas, kestlik, ohutu, tulemuslik ja energiatõhus transport, kasutades energiat taastuvatest allikatest, kuna taastuvenegia 10%-lise osakaalu saavutamisel ei ole tehtud täielikult rahuldavaid edusamme; on seisukohal, et investeeringud piirkondlikul tasandil toimivatesse elektrisõidukite

laadimissüsteemidesse peaksid olema kõikide Euroopa linnade ja piirkondade prioriteediks, võttes aluseks nende eripära ja vajadused võimalikult keskkonnahoidliku linnalise liikumiskeskonna eesmärgi saavutamisel; nõuab tungivalt, et rahastataks investeeringuid taastuenergia jõul töötavasse ühistransporti kõikides liikmesriikides, samuti täiendavate rahaliste stiimulite pakkumist kohalikul ja piirkondlikul tasandil, toetades linnade ja linnalähedaste piirkondade vastastikuseid ühendusi ning soodustades suuremat sõltumatust, konkurentsivõimet, majanduskasvu, suuremat liiklusohutust ning paremaid töötingimusi;

13. palub, et komisjon viiks läbi kvantitatiivseid mõõtmisi seoses Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest transpordisektoris eraldatavate vahenditega (70 miljardit eurot), et hinnata fondide reaalsel mõju jõupingutustele vähendada kasvuhoonegaaside ja muude saasteainete heitkoguseid ning saavutada transpordisektori üleminek säästvatele transpordiliikidele;
14. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et ELi linnade tegevuskava hõlmab täielikult kõiki liikmesriikide poolt direktiivi 2009/28/EÜ raames kokku lepitud eesmärke ning nõukogu 2030. aastaks kokku lepitud eesmärke, mis sisaldavad heitkoguste vähendamise nõuet, mille kohaselt võivad liikmesriigid kulutõhusad vahendid ise kindlaks määrata;
15. kutsub komisjoni üles töötama uues direktiivis, milles kehtestatakse 2030. aastaks kliima- ja energiarahastikus saavutatavad eesmärgid, välja riiklikud hindamisnäitajad, konsulteerides tihedalt liikmesriikidega ja võttes aluseks nende piirkondlikud eripärad, et saavutada rahastikus ette nähtud ELi eesmärgid;
16. kutsub komisjoni ja EIP gruppi suurendama jõupingutusi Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ning asjaomaste taristu- ja innovatsioonikomponendi investeerimisplatvormide edendamisel, et liikmesriigid saaksid kasutada suure taastuenergia potentsiaaliga investeeringuid.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 –: 3 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinăru, Mercedes Bresso, Andrea Cozzolino, Rosa D’Amato, Bill Etheridge, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Konstantinos Papadakis, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Julia Reid, Monika Smolková, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniel Buda, Salvatore Cicu, Viorica Dăncilă, Andor Deli, Ivana Maletić, Maurice Ponga, Davor Škrlec

27.4.2016

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

taastuvenergia kasutuselevõttu käsitleva arenguaruande kohta
(2016/2041(INI))

Arvamuse koostaja: Franc Bogovič

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et hinnangute kohaselt peaks biomassi import aastatel 2010–2020 kolmekordistuma ning ELi nõudlust bioenergia tootmiseks vajaliku tahke biomassi järele tuleb siiski rahuldada peamiselt oma toorainevaru kasutades; arvestades, et bioenergia valdkonnas on vaja ületada Euroopa kahel kiirusel arenemine ning et bioenergia sektori arendamisel tuleks järgida läheduse põhimõtet, et tagada kõnealuse valdkonna majanduslik elujõulisus ja tasakaalustatud regionaalareng sektoris, mille üle kohalik elanikkond säilitab kontrolli; arvestades, et taastuvate loodusvarade astmeline kasutamine on siiski põhimõte, mis – juhul, kui seda seadusega nõutakse – võib riivata omandiõigust ja takistada innovatsiooni, eriti VKEde jaoks; arvestades, et viimasel kümnendil on metsade pindala ELis suurenenud 2 %, samas kui liidus töötatakse igal aastal üles üksnes 60–70 % metsa looduslikust juurdekasvust; arvestades, et põllumajandusliku päritoluga taastuvad energiaallikad võimaldavad vähendada ELi energiasõltuvust, kuivõrd EL impordib rohkem kui 50 % oma energiatarbest umbes 400 miljardi euro eest, mistõttu on ta maailma suurim energiaimportija;
- B. arvestades, et 79 % ELi turul tarbitavast bioetanoolist on pärit ELis toodetud lähteainetest; arvestades, et pingutada tuleks selle nimel, et kõnealust osakaalu säilitada või suurendada; arvestades muude lähteainete potentsiaali mitte üksnes taastuvate energiaallikatena, vaid ka kõrge valgusisaldusega söödana, millel võib olla osa ELi sõltuvuse vähendamisel imporditavatest geneetiliselt muundatud valkudest;
- C. arvestades, et põllumajandussektoris säästvalt toodetud taastuv bioenergia aitab suuresti kaasa ELi määrava tähtsusega eesmärkide saavutamisele, nagu kliimamuutuste mõju leevendamine, energiaimpordist sõltuvuse vähendamine, töökohtade loomine ja sektori sissetulekute parandamine; arvestades Euroopa põllumajandusliku tootmise

ajakohastamise olulisust, et vähendada põllumajanduse võimalikku negatiivset mõju keskkonnale ja aidata kaasa taastuvate energiaallikate kasutamise suurendamisele;

1. rõhutab seda, kui oluline on detsentraliseeritud energiasüsteemide propageerimine ja edendamine, sealhulgas põllumajandus- ja metsandusettevõtetes taastuvenergia tootmise arendamine, kaasa arvatud vajaduse korral põllumajandusettevõtte jäätmete baasil, mis võib omada märkimisväärset positiivset mõju uute keskkonnahoidlike töökohtade loomise, kliimamuutuste vastu võitlemise ja maapiirkondades jätkusuutlike tuluaallikate loomise, samuti selliste piirkondade majandusliku ja sotsiaalse arengu toetamise seisukohast; on veendunud, et see mõjutaks positiivselt maapiirkondade demograafilist olukorda ja võiks hea haldamise korral kaitsta põllumajandust, kuivõrd see võiks olla eriti kasulik ELi neis piirkondades, kus põllumajandusega tegelemise tingimused on eriti keerulised ja sissetulekud madalaimad; nõuab parimate tavade tõhusat vahetamist, et edendada taastuvenergia jätkusuutlikke lahendusi, sealhulgas maksusoodustused, tehnoloogilised võimalused ja maakogukondade üldsuse teadlikkuse suurendamine, samuti kohalike ja piirkondlike ametiasutuste abistamine asjakohaste abikavade planeerimisel ja rakendamisel; soovib tulemuslikult kasutada programmi „Horisont 2020“ teadustegevuse ja innovatsiooni jaoks põllumajandussektoris, et suurendada taastuvenergia tootmist; tuleb meelde, et bioenergia võib olla oluline osa ELi majanduse CO₂-heite vähendamisel; palub seetõttu komisjonil tunnistada, et bioenergia antavat panust ei tohiks lasta ohtu seada; märgib, et innovatsioon bioenergia tootmise valdkonnas toob kaasa biomassi tõhusama kasutamise ja vähendab pikas perspektiivis tootmiskulusid; juhib tähelepanu sellele, et põllumajandustootjate bioenergiasse investeerimisel on otsustava tähtsusega rahaline aspekt;
2. rõhutab asjaolu, et eksisteerib suur hulk taastuvaid energiaallikaid, ja tunnistab eelkõige metsa biomassi energeetilist väärtust, mis aitab täita 2030. aasta kliima- ja energiaraamistiku taastuvenergia alaseid eesmärgi ning avada uusi äri võimalusi; rõhutab, et jäätmetest energia tootmise potentsiaali ei ole veel täielikult ära kasutatud; juhib tähelepanu asjaolule, et liikmesriikidel on metsa biomassi energia tootmiseks kasutamise võimaluste osas erinevad lähtepunktid ja see peaks kajastuma ka ELi poliitikas; palub komisjonil luua süsteem, et hinnata metsade antavat panust kasvuhoonegaaside sidujana, ja aidata seeläbi kaasa taastuvenergia sektori arendamisele; palub komisjonil ja liikmesriikidel luua metsade süsinikdioksiidi arvestuse mudelid, et käsitleda metsapoliitika võtmetähtsusega küsimusi ja haldusvõimalusi ning nende mõju süsinikuvarudele ja CO₂ sidumisele nii metsade kui ka puittoodete osas, tagamaks, et bioenergia lähteainete üldist mõju süsinikdioksiidi heitkogustele võetakse nõuetekohaselt arvesse; ergutab liikmesriike ja komisjoni eemaldama tõkked arukate jaotusvõrkude arendamiselt ning rõhutab seda, kui oluline on toetada uusi idufirmasid, võttes kasutusele arukad võrgud, mis võimaldaksid põllumajandusliku päritoluga taastuvenergia potentsiaali täiel määral ära kasutada, ja arendada erivahendeid, et motiveerida põllumajandustootjaid ja maapiirkondade ühistuid turule sisenema; on veendunud, et lühikese raieringiga madalmetsade ja tööstuslikuks kasutamiseks mõeldud puuistandike loomise edendamine, et vähendada nõudlust metsadest pärineva puidu järele, aitaks oluliselt kaasa looduslike metsade säilitamisele;
3. on veendunud, et taastuvate energiaallikate edendamisega ELis ei tohiks luua asjatuid takistusi muude energiaallikate, näiteks turba kasutamisele, mis võiksid edendada liidu energiatõhusust;

4. rõhutab seda, kui oluline on toetada ELi ja riiklikke teadusuuringute raamprogramme, mis käsitlevad säästvat taastuvenergiat põllumajanduse jaoks, eriti mis puudutab rafineeritud ja teise põlvkonna biokütuseid, biomassi ja põllumajanduse orgaaniliste kõrvalsaaduste säästvat kasutamist ning kiiresti kasvavate energiakultuuride ja rohkem kui kahe aasta pikkuse elueaga kultuuride arendamist, mis võivad anda üheaastastest energiakultuuridest suurema biomassi saagi, ning selliste lähteainete kasutamist, mis ei mõjuta maakasutust; juhib tähelepanu ka sellele, kui olulised on teadusuuringud, mis puudutavad võrkude sidumist ja hajusalt toodetud taastuvenergia salvestamist ning millega uuritakse energiatootmise potentsiaali ärakasutamise meetodeid muud tüüpi biomassi puhul, mida energiatootmiseks veel laialdaselt ei kasutata; rõhutab seda, kui oluline on arendada välja Euroopa võrgustik, mis aitaks ületada põllumajandusest saadava bioenergia uurimisega tegelevate teadusasutuste killustatust, andes kogu Euroopas teadlastele juurdepääsu kvaliteetsetele uurimiskeskustele ja teenustele; nõuab suuremaid stiimuleid, et kiirendada biokütuste säästvat tootmist ja eelkõige biokütuste säästva tootmise rajatiste arendamist, et neis saaks tõhusamalt ära kasutada erinevaid kultuure ja põllumajandusjätmeid, tingimusel, et bioenergia lähteainete üldist mõju süsinikdioksiidi heitkogustele võetakse nõuetekohaselt arvesse;
5. ergutab liikmesriike ja komisjoni edendama säästva metsamajandamise tähtsust ja ühtlasi metsa biomassi kui ELi ühe olulise taastuva tooraine võtmetähtsusega rolli energiaeesmärkide saavutamisel; juhib tähelepanu suurenevale nõudlusele metsa biomassi järele, mis tähendab, et säästvat metsamajandamist tuleks ELi metsastrateegiaga kooskõlas veelgi tugevdada ja edendada, kuivõrd see on otsustava tähtsusega bioloogilise mitmekesisuse ja metsade ökosüsteemi toimimise jaoks, sealhulgas atmosfäärist CO₂ sidumise jaoks; juhib seetõttu tähelepanu vajadusele kasutada ELis kasvatatud ja kolmandatest riikidest imporditud ressursse tasakaalustatult, pidades silmas seda, et metsauuendus võtab väga kaua aega;
6. ergutab liikmesriike ja komisjoni edendama säästva metsapõhise biomajanduse ja puidu kui ELi ühe olulise taastuva tooraine tähtsust; palub komisjonil seetõttu suunata rohkem ELi rahalisi vahendeid lühikese raieringiga madalmetsade ja tööstuslikuks kasutamiseks mõeldud puuistandike loomise edendamisse ELis;
7. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kaotaksid asjatud tõkked ja parandaksid olemasolevaid haldusmenetlusi, et ergutada investeringuid bioenergia arendamisse ja bioenergiat kasutavate rajatiste ehitamisse, andes seeläbi panuse keskkonnahoidliku ettevõtluse arendamisse ja keskkonnahoidlike töökohtade loomisse maapiirkondades;
8. tuletab meelde, kui oluline on kohalike, taastuvenergia tõhusa majandamise alaste oskuste ja suutlikkusega taastuvenergiakooperatiivide edendamine ja toetamine nii maa- kui ka linnapiirkondades, et suurendada üldsuse ja erasektori toetust taastuvenergiele; palub liikmesriikidel sellega seoses tagada, et nende õigusraamistik, mis käsitleb taastuvaid energiaallikaid ja eriti nende toetuskavasid, ei tekita ELis energiatootmise ja konkurentsivõime osas asjatuid moonutusi; palub komisjonil viia läbi uuring selle kohta, kuidas praegused toetused mõjutavad investeerimist ja säästvale energiale üleminekut ELi maapiirkondades, ning tutvustada selle uuringu tulemusi; julgustab töötama välja ringmajanduse põhimõtetega kooskõlas olevaid energiaalgatusi, millega võiks põllumajandustootjaid ja maaomanikke motiveerida looma põllumajandusettevõtte jätmeid ja kõrvalsaaduseid kasutavaid kaugkütteskeeme; ergutab komisjoni ja

liikmesriike kaaluma selliste meetmete võtmist, mille eesmärk on hõlbustada põllumajanduspõhise taastuenergia tootmise ülejäägi müüki;

9. toonitab transpordisektori tähtsust ELi maapiirkondade jaoks; märgib, et transpordi puhul on tegemist sektoriga, milles on toimunud kõige väiksem edasimineku taastuvate energiaallikate kasutamisel, kuivõrd taastuenergia osakaal oli 2013. aastal üksnes 5,4 % (võrreldes ELi 2020. aastaks seatud 10 % eesmärgiga); kutsub seetõttu liikmesriike üles suurendama pingutusi kõnealuste eesmärkide õigeaegseks saavutamiseks ning kaaluma transpordi ja elektrituru vahelise sideme tugevdamist, edendades eesmärkide saavutamiseks elektrisõidukeid ja pistikühendusega hübriidsõidukeid;
10. palub liikmesriikidel ja komisjonil edendada kohalike põllumajandusenergia piirkondade loomist, mis kujutaksid endast territoriaalseid referentskeskusi, kuhu koondatakse kõik asjakohased oskused, et vähendada vaheetappe põllumajanduses toodetava taastuenergia ja selle turustamise vahel, alandades seeläbi ühteaegu nii hindu Euroopa tarbijate jaoks kui ka vähendades jaotusega seotud raskusi, edendades samal ajal põllumajandusliku päritoluga bioenergia turgu ja suurendades sektoris hõivatud inimeste arvu;
11. ergutab komisjoni ja liikmesriike tunnustama ka soojuspumpade kasutamise kasumlikkust põllumajandus- ja toidutöötlemise sektoris;
12. ergutab komisjoni ja liikmesriike tunnistama merest taastuenergia ammutamise vähekasutatud potentsiaali, samuti mereressursside kasutamise eeliseid põllumajandussektori jaoks biogaasi tootmisel;
13. rõhutab, et biokütuste tootmine ei tohiks häirida toiduainete tootmist ega seada ohtu toiduga kindlustatust; on siiski veendunud, et tasakaalustatud poliitika Euroopas suurema saagi edendamiseks selliste lähteainena kasutatavate kultuuride osas nagu nisu, mais, suhkrurüpeet ja päevalilled võiks hõlmata sätteid biokütuste tootmise kohta, võttes arvesse maakasutuse kaudset muutmist viisil, mis võiks tagada Euroopa põllumajandustootjatele kindla tuluaallika, meelitada investeringuid ja töökohti maapiirkondadesse, aidata Euroopas lahendada GMO-vaba valgurikka sööda kroonilise puuduse probleemi, vähendada Euroopa sõltuvust fossiilkütuste impordist ning aidata ELil saavutada kasvuhoonegaasidega seotud eesmärke, minimeerides samal ajal maakasutuse muutmise ja muude keskkonnateguritega seotud muresid; on veendunud, et juhul, kui turul esineb eespool nimetatud põllumajandustoodete ülepakkumine, võiks biokütuste ja bioetanooli tootmine olla ajutiseks lahenduseks, mis säilitaks jätkusuutlikud ostuhinnad, kaitseks põllumajandustootjate sissetulekut kriiside ajal ja toimiks turgu stabiliseeriva mehhanismina; rõhutab vajadust ergutada seda, et bioenergia tootmiseks võetaks kasutusele ka harimata kuid harimiskõlblik maa, mida ei kasutata toidutootmiseks, et saavutada riikliku ja Euroopa tasandi eesmärgid taastuenergia valdkonnas;
14. on veendunud, et loomasõnnik võib sõnniku töötlemise tehnoloogia, nt kääritamise kaudu olla väärtuslik biogaasi allikas, rõhutades samas, et oluline on muuta see põllumajandustootjate jaoks majanduslikult otstarbekaks võimaluseks;
15. teeb ettepaneku luua mehhanism, et tagada energiatarnijatele biomassist toodetud energiat tarnivate üksikute põllumajandustootjate, tootjate või ettevõtete jaoks ostuhindade pikaajaline stabiilsus;

16. võtab teadmiseks selle, kui oluline on elektrivõrguga sidumise võimalus, et maapiirkondades tegutsevad energiatootjad saaksid ülemääraselt toodetud taastuenergiat müüa õiglase hinnaga, võimaldades seeläbi motiveerida või kohustada elektriettevõtteid ostma sellist elektrit esmajärjekorras.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 7 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Jens Rohde, Bronis Ropè, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Pilar Ayuso, Franc Bogovič, Jean-Paul Denanot, Jens Gieseke, Ivan Jakovčić, Norbert Lins, Anthea McIntyre, Sofia Ribeiro, Ramón Luis Valcárcel Siso

VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 34 -: 30 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Xabier Benito Ziluaga, David Borrelli, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Jaromír Kohlíček, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Csaba Molnár, Nadine Morano, Dan Nica, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Carolina Punset, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Sergei Stanishev, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Martina Werner, Lieve Wierinck, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Amjad Bashir, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Benedek Jávor, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Piernicola Pedicini, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Anne Sander, Indrek Tarand, Anneleen Van Bossuyt
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Daniel Dalton